

Σ'αυτον το σκατόκοσμο ή θα υπάρξουμε με αξιοπρέπεια ή θα χαθούμε στο άπειρο

Τα γεγονότα

Ένα χρονικό επιθέσεων σε καταλήψεις το 2018

Στις 4/1 στο Βόλο εκκενώνεται και κατεδαφίζεται η κατάληψη στέγης Τερμίτα, κτήριο που ανήκε στο Πανεπιστήμιο. Στις 21/1 κατά τη διάρκεια του εθνικοπατριωτικού-φασιστικού συλλαλητηρίου στη Θεσσαλονίκη γίνεται επίθεση από φασιστικού τύπου ομάδες στο Ε.Κ.Χ. Σχολείο και καίνε τη κατάληψη Libertatia. Λίγες μέρες αργότερα, στην Αθήνα, γίνονται επιθέσεις στο κατειλημμένο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, στις καταλήψεις Λέλας Καραγγιάννη, Άνω-Κάτω Πατησίων και Παναιτωλικού 21. Επιπλέον, γίνεται δολοφονική επίθεση στο αυτοδιαχειριζόμενο χώρο Φαβέλα από τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Φτάνοντας στις 12 Μάρτη, το κράτος συντονισμένα επιτιθεται και εκκενώνει τις καταλήψεις Ματρόζου 54 της κοινότητας καταλήψεων Στέγης και Αγώνα Κουκακίου, της Gare και της Ζαίμη 11 Clemant Duval. Οι δύο τελευταίες επανακαταλαμβάνονται.

Παρόλο το εντεινόμενο κατασταλακτικό περιβάλλον, οι αντιστάσεις μας δεν κάμπτονται και την ίδια μέρα γεννούν στο Ρέθυμνο μια νέα κατάληψη, το “Εργαστήριο”. Το Εργαστήριο ήταν ένα έως πρότινος εν αχρηστία χώρος του Πανεπιστημίου Κρήτης. Οι αντιδράσεις από μεριάς της διοικούσας αρχής ήταν έντονες εξ αρχής, χρησιμοποιώντας και το φοιτητικό κοινό των καθεστωτικών παρατάξεων των ΔΑΠ & ΠΑΣΠ για να επιτεθούν στην νέα κατάληψη.

Το ζήτημα των οργανωτικών δομών

Οι καταλήψεις,

είναι δομές που η ίδια η φύση τους αμφισβητεί έμπρακτα την έννοια της ιδιοκτησίας. Προχωρώντας παρακάτω μπορούν να γίνουν οι εδαφοποικοποιημένες επιθέσεις του κόσμου των αντισυναινετικών συνειδήσεων. Είναι αυτές οι δομές που μπορούν να ματώσουν την ουσία της εξουσίας και που αποτελούν το επι του πρακτέου ξεπέρασμα των χρεωκοπημένων μορφών οργάνωσης κομμάτων και παρατάξεων. Γι αυτό άλλωστε όταν η εξουσία δε μπορεί να τις καταστείλει προσπαθεί να τις αφομοιώσει.

Στις καταλήψεις ανθούν σχέσεις εμπιστοσύνης, αλληλεγγύης, συλλογικοποίησης, ισότητας, αυτοοργάνωσης, είναι αυτές οι τύπου σχέσεις που δε μπορούν να αφομοιωθούν. Αντίθετα,

σχηματοποιούνται μέσα σε αυτούς τους χώρους κινηματικής πνοής, η δική μας Ηθική. Αυτή η Ηθική που φτύνει στα μούτρα την κυρίαρχη ηθική του φιλήσυχου νοικοκυραίου που “κοιτά τη δουλίσσα” του.

Οι καταλήψεις σε πανεπιστημιακούς χώρους

έχουν κάποια επιπλέον ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Το πανεπιστήμιο καλλιεργεί την εξατομίκευση, την παθητικοποίηση του σύγχρονου καριερίστα στο εκφυλισμένο καπιταλιστικό περιβάλλον της κρίσης. Σε αντιδιαστολή αυτού, αρνούμενοι την ενσωμάτωση – στη φρίκη του υπάρχοντος- πλάθουμε τον δικό μας κόσμο. Σφυρηλατούμε την υπαρκτή αντίσταση χτίζοντας δομές αυτοαξιοποίησης και συλλογικοποίησης. Τέτοιες δομές είναι οι καταλήψεις μας. Κοιτήδες αλλαγής της κυρίαρχης νοοτροπίας, μαθητεία της αμοιβαιότητας.

Υπερασπιζόμαστε και θα υπερασπιζόμαστε τους χώρους με αυτά τα χαρακτηριστικά γιατί γνωρίζουμε ότι καμία κατασκευή του μέλλοντος δεν μπορεί να είναι ρεαλιστική χωρίς την οριστική αποκατάσταση της συνειδητής αξιοπρέπειας του παρόντος.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΎΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΉΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΎΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΛΛΗΦΘΈΝΤΕΣ της ΜΑΤΡΟΖΟΥ 54

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΞΑΝΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

κάποιοι αναρχικοί/αντεξουσιαστές από χανιά